

Erik Bjerager og diverse
Hvad døden har lært mig om livet
250 sider
Kristeligt Dagblads Forlag

Det er døden, som gør livet vigtigt.

En sætning fra bogen, der sådan indrammer det hele, og som sender det klare budskab ud til os, at man bliver nødt til åbent og konstruktivt at forholde sig til døden, når man har mulighed for det, for det er det, der for alvor gør livet meningsfyldt.

Man skal have det sjovt, mens man lever, er der en, der siger i bogen efter at have arbejdet med sorgen over sin mors død. Man skal sørge for at holde alle de fester, der skal holdes samt gøre det gode og det meningsfulde og det, der gør en glad.

Ja, den tanke har vi, der ikke har haft døden så tæt inde på livet, naturligvis også tænkt.

I den her bog er det dog spændende at opleve, hvordan 21 vidt mennesker forholder sig til begrebet at leve, når døden på en eller anden måde har været på besøg.

21 mere eller mindre kendte mennesker fortæller, hvorledes de har ladet sorgen over afdøde lære sig noget om livet, ELLER at de har haft en egen nærdødsoplevelse ladet trænge ind i krop, sjæl og sind så meget, at livet er blevet langt mere intenst og meningsfyldt.

Efterhånden er det en klassiker, at der er fem ting, folk på dødslejet fortryder mest. Heriblandt at de nok skulle have tilladt sig selv at give mere udtryk for deres følelser, og at de ikke burde have arbejdet så meget.

Denne bog tilbyder meget værdifulde supplement, således at vi andre, der har ikke har haft oplevelserne inde på livet forstår, meget mere af dels, hvad livet for andre har at byde på, selv om en af de allermest kære dør, men ikke mindst hvordan man kommer mere til selvudtryk i det daglige, og hvordan man kan bruge religioner, historieskrivningen og filosofien til at komme langt længere ind i sig selv, når man frivilligt eller ufrivilligt bliver konfronteret med, at nu er det slut.

Der er en, der bliver mindre smålig og går i større sko efter at have mistet sine ægtefæller, hun fortæller også, at kærligheden ikke dør, selv om den anden er væk, at man på en vis måde slet ikke vil af med sorgen, og at der ikke er nogen, som i bund og grund kan trøste, for det ville

betyde, at tabet ikke var uoverskueligt stort.

Skuespillerinden Bodil Jørgensen fortæller hvordan hun gennem sin nærdødsoplevelse med den væltede traktor har lært at give slip i angsten, og at rejsen mod døden ikke er lysere og lysere men mørkere og mørkere; vi får en beretning fra moderen til Kasper, der var et af ofrene for togulykken på Storebæltsbroen i 2018.

Og en lig- dissekerende lægestuderende beretter, hvordan han først skulle omkring deciderede sine egne dødsdrømme, før han så i flere omgange måtte en tur på hospitalet for så siden at bruge filosofien til at komme videre fra en materialistisk trummerum til det liv, der for alvor har dybder og energi.

En meget spændende og nuanceret bog.